Ч. 80 Середа 9 (21) цьвітня 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекляманиї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

З поля війни.

Війна межи Туреччиною а Грециєю розпочала ся вже на цілій лінії, почавши від Превези на турецкій і Арти на грецкій стороні на західнім побережу аж до головних кватир в Лярисі і Елясонї і до моря еґейского. О скілько доси звістно, здаєсь, що Турки — а то впрочім і не дивниця — пруть Греків взад і переступили вже грецку границю. Як стоїть справа в сій хвили, трудно ще знати, бо надходять вісти дуже часто суперечні з собою.

Порта розіслала оногди окружник до своїх амбасадорів при европейских дворах, в котрім доказує, що Греция перша розпочала війну. В окружнику сказала Туреччина, що готова ще й тепер відкликати своє войско, скоро буде мати ґарантию, що Греция так само зробить. Головний командант турецкої армії розіслав телеґрафічне повідомлене, що Туреччина зробила все, щоби удержати мир, але Греция вступивши на Крету перша зачепила і змусила тим Туреччину до виповідженя війни. Ціла одвічальність спадає длятого на Грецию.

З Атин доносять, що турецкий посол Асім-бей виїхав оногди повідомивши насамперед грецке правительство о зірваню відносин дипльоматичних. Турецкі піддані дістали приказ винести ся до 14 днів з Греції. Рада міністрів ухвалила запротестувати у держав европейских против зачіпного виступленя Туреччини.

У віденьских кругах політичних настав погляд, що війна наразі обмежить ся лиш на Грецию і Туреччину. Аж коли би Греция побідила, то можна би сподівати ся дальших запутанин, бо инші держави балканьскі як Сербія, Болгария і Чорногора готові би виступити до борби.

О скілько доси можна знати, то Турки від сторони Елясони виступили зачіпно і машерують на Лярису, а Греки держать ся відпорно. Противно знов коло Арти; там Греки виступили зачіпно, збомбардували Превезу і посувають ся в глубину Епіруса. Коло Превези помагає армії також і грецка фльота.

В слідуючім подаємо депеші, які наспіли нині з поля війни.

Атини. Грецкий корабель панцирний „Базілевс Георґіос“, крайсер „Міавліс“ і кілька лодий канонірских бомбардують від неділї турецкі батериї коло Гамідіх. В Пантократокос вийшли грецкі войска на беріг, заняли Скафідакію і збурили єї. Грецка фльота прибула до порту в Превезї і розпочала вчера на ново бомбардацию. Превеза майже вже зовсім розвалена.

Атини. Турків, котрі хотіли заняти місцевости Като і Мельона при дорозї з Елясони, грецке войско відперло. На дорозї коло Ревені прийшло до кровавої битви. Грецка бриґада, котра боронила Ревені поступила наперед і заняла Віґлію. Другі бриґади посунули ся наперед, щоби відперти Турків, машеруючих в силї 8000 людий.

Атини. На нотифікацию турецкого посла Асім-бея відповіло грецке правительство нотою, в котрій констатує, що Турки перші зачепили і складає ся одвічальність за війну. Парлямент по ухваленю способів, яких взяло ся правительство, відрочив ся на час неозначений.

Константинополь. Зачувати, що Турки заняли грецке місто Тірнавос. Австро-угорский аташе войсковий виїздить нині на турецке поле війни. Відділ Греків вступив на гору Атос (на півострові Халькіс).

Атини. Греки заняли три важні позициї коло Менакси. Кн. Николай одержав приказ поступати дальше в огневій лінії.

Константинополь. Після урядових вістий закінчила ся вчерашна борба на головній лінії операцийній тим, що Турки здобули всї грецкі позициї коло Мельони, аж недалеко Тірнавос. Опір був завзятий. Греки стратили богато людий, Турки мало. Едгем-паша сконцентрував войско і здаєсь розпічне нині або завтра похід на Тірнавос і Лярису.

Константинополь. Командант другої бриґади в другій дивизиї, Абдулезел-паша погиб вчера коло Тірнавос. Після інформациї з Ільдізкіоску три турецкі дивизиї станули вже на грецкій земли.

Константинополь. Чутка о битві під Лярисою і о занятю Ляриси урядово доси непотверджена. Вість о акциї грецкої фльоти против Солуня і Дедеаґачу єсть непрардива.

Атини. Напад Турків на Ревені зовсім не удав ся. Наслїдник престола виїхав з Ляриси до Тірнавос. Бриґада Мастрапа, котра вертала з Ґрізовалї, вернула знову туди, бо там настала завзята борба.

Атини. Трох офіцирів і звиш 200 ранених вояків привезено до Ляриси і Вольо. Наслїдник

5)

Крета і Македонія.

II.

На грецко-турецкій границі. — Македонія і жителї. — Воєнне розміщене войска. — Вольо і Ляріса. — Етнїке Гетайрія. — Перший вступ грецких повстанців до Македонії.

(Дальше).

Так отже мешкаю в найпершім готелю, котрий де инде в Европі можна би скорше назвати хиба лиш якою будою. Мимо того повно в нїм людий, ба, правда, і тих зьвірят, против котрих треба вести борбу порошком Цахерліна та нафтою. Господар старший вже чоловік, але дуже услужний, тим більше для мене, що зробив на менї добрий інтерес. Я плачу єму за комнату, комірчину для слуги і стайню на пару коний за день по 16 драхм. То ще не конче дорого, але на тутешні відносини за таку діру, то величезна сума. Тут же ніхто ще в своїм житю такої суми не брав. Коли так дальше піде, то люди розбогатіють. Розуміє ся, що харч в то не вчисляє ся, хоч би лиш кава на сніданок. В нашім готелю взагалї не можна нїчого дістати до їди, бо й з так званої кухні зроблено гостинну комнату; нема навіть чого й напити ся. За всїм тим треба ходити деннде. Каву на сніданок пє ся в цукрнии, а на обід іде ся до ἑστιατόριον (естіяторіон, реставрация). Готель Олїмп то одиноке естіяторіон де можна ще яко-тако поживити ся. Межи 12 а 1 год. в полудне а відтак вечером по 7 год. сходять ся сюди знатнїйші люди на другий снїданок або на обід. Готель сей робить добрі інтереси, бо що дня живить ся тут яких 500 людий. Богато страв тут не варять. В списї страв, званім тут „катальоґос“ стрічає ся тут по найбільшій части „арні“ = баранина, приправлена на всїлякі можливі і неможливі способи, а крім того дуже часто ще й „маккаронія ме сальта псіту“ (макароні зі сосом з печені). Який то сос, можна собі легко подумати, коли зважить ся, що тут все смажить ся на оливі.

Вино тут дешеве і дїйстно не зле. Славне єсть біле вино зване „резінато“, котре пють в цїлій Греції; єсть то у Греків народний напиток, подібно як у Нїмців баварске пиво. Резінато значить „живичне вино“ і робить ся в той спосіб, що до молодого, легкого, білого вина додає ся живиці з пінїї і сосни; через то набирає оно особлившого смаку і кажуть, що лиш через ту домішку може оно довго держати ся. Вино се дуже здорово пити, лиш треба навикнути до него. Єго пють і без води, підчас коли червоне краєве вино треба вже пити з водою, бо оно за міцне. Оба ті роди вина платять ся по 25 лепт за малу фляшку. (Лепта значить тільки що сотик або пів крайцаря; 100 лепт іде на драхму).

Мимо того, що вино тут так дешеве, пють тут люди дуже богато води, хоч она вапниста і не чиста. Води до питя беруть тут просто з ріки Салямврія (стародавного Пенейос). Женуть мули з великими бордюгами (шкіряннимн міхами) до ріки, наповняють їх водою і відтак розвозять по хатах. А що в ріцї перуть і над нею суть гарбарні, то можна собі подумати, яка то вода. Я єї не пю.

Від коли до Ляриси приїхав наслїдник престола кн. Константин з женою Софією (сестрою нїмецкого цїсаря) і з своєю сестрою Марією, місто прибрало сьвяточний вид і виглядає трохи чистїйше. Палата, в котрій мешкають достойні гостї, не виглядає, що правда зверха на палату, але в серединї яко-тако вигідно уладжена. Доми в місті украшені довгими ґірляндами паперових хоругвок і транспарентами з написами „Сіто о діядохос, сіто ге прінкіпіссе, сіто о полемос!“ (Най жиє наслїдник престола, най жиє княгиня, най жиє війна!) Жителї міста, поубирані в живописні народні строї, творять разом з войском шпалїр від двірця аж до міста. Від часу приїзду наслїдника престола чути також як магометаньскі муеззіни пять разів в день накликують вірних з мінаретів до молитви. Доси тут того не бувало. Коли наслїдник престола приїхав до Ляриси, музулмани тутешні вислали до него депутацию з просьбою о призволенє на то і він призволив.

Вертаємо нерівними улицями назад до міста; на „плятія“ (головна площа в Лярисі) грає міска музика. Тут проходжує ся лїпша часть міского населеня, щоби послухати музики, тут можна також побачити сам цьвіт тесальского жіноцтва. Єсть дїйстно дуже богато крас-

престола вернув вчера вечером до Ляріси. По завзятій борбі відобрали Греки знову Ґрі-зовалї.

Новинки.

Львів дня 20-го цьвітня 1897.

— П. Президент висшого Суду краєвого у Львові др. Тхоржницкий виїхав на візитацию судів.

— З перемискої епархії. Конкурс на посаду архипресвитера при перемискій епископскій капітулї розписаний до 30-го цьвітня с. р., а на посаду архидиякона і соборного крилошанина до дня 25-го мая.

— „Підгірска спілка для торговлї безрогами“. Під такою назвою завязує ся в Станиславові товариство зареєстроване з обмеженою порукою. Цїль того товариства має бути: Взяти ту незвичайно поплатну галузь торговлї в свої руки, положити таму визискуваню бідних людий і взагалї годівників несовістними торговцями і допустити самих годівників до участи в зиску. Близші поясненя в тій справі подає Іван Курман в Станиславові, ул. 3-го мая ч. 26.

— Здоровлє о. Кнайпа поліпшило ся значно, так, що недужий вже встає з постели.

— З Станиславова пишуть: В Страстну пятницю о годині 4-тій пополудни відспівають мішані і мужескі хори тутешного „Бояна“ в церкві катедральній страстні псальми в слїдуючім порядку: 1. Благообразний Йосиф“ Бортняньского; 2. „Нас ради распятого“ Рудковского; 3. „Виджу Тя“ Гайдена; 4. „Искупил ни еси“ Рудковского; 5. „Под Твою милость“ Матюка; 6. „Ужас бі видїши“ Рудковского; 7. „Не презри во скорбіх“ Бортняньского. Підчас того будуть прошені Панї з товариства „Руских женщин“ збирати при Божих гробах жертви на реставрацию і прикрашенє церкви.

— Вистава рож. В часї межи 10 а 20 червня с. р. відбуде ся подібно як попередними лїтами вистава рож і цьвітів весняних у Львові. День отвореня вистави оголосить заряд „Сполученого галицкого товариства для огородництва і пчільництва“ тодї, як буде вже можна означити, коли зацвитуть перші рожі. Ті що хотять взяти участь в тій виставі, зволять зголосити ся до заряду товариства, щоби могло бути для них застережене місце.

— Злодійска штука. Минувшого року отворив у Відни 33-лїтний купець Антін Темпер при Заячій улици під ч. 27 в десятій дїльници т. зв. галю консумцийну, котра мала ту добру сторону, що товари в нїй були о много дешевші як у всїх сусїдних склепах. Але та торговля мала не лиш корінні товари; продавано там також всьо инше: сукна, полотна, посуду, вироби хемічні і т. ин. Лише одну хибу мав склеп, а то, що коли який род товару випродано, мусїли гостї ждати на новий транспорт кілька днів, а навіть тиждне́в. Нові товари привожено все в ночи. Щоби-ж не робити лоскоту підношенем і спусканем зелїзних заслон перед вікнами склеповими, складано товари наспперед отвертим вікном до пивниці і аж відтак вношено їх до склепу. Так вело ся довший час, аж онogди відкрила поліция дивні річи. Рано війшов нагле до склепу комісар полїциї, а агенти обсадили всї входи. В маґазинї застала ревізия розпертого вигідно на софі звістного від давна полїции злодія Кароля Ґельза, а також в візику пізнано карaного кілька разів злочинця Йосифа Ґнимуса. Всї три з купцем Темпером творили спілку злодійску, котру полїция слїдила вже від кількох місяців. Темпер був головою спілки, а всї від більше як пів року вломлювали ся до ріжних віденьских склепів і що украли то продавали в своїй торговли. Вартість украдених річий могла виносити до 10 тисячів зр. і з того „зарібку“ жили собі спільники дуже вигідно. Чого не могли продати в склепі, то заставляли в банках. Вправдї відпокутують свій злочин вязницею, але бодай будуть могли сказати, що попали на сьмілу і нову гадку на поли великомійского злодійства.

— Торговельник дївчатами. В Ґалатї, в сїм морально забаґненім закутку Цариграда, заворушили ся жиди. Одна сторона поспускала носи, друга ликує. Торговельники дївчатами посварили ся між собою, а жертвою сеї сварнї упав Аврумко Шарфман, один з перших предприємцїв в доставі дївчат з Европи. А нещастє склало ся за дурницю. Спільники Аврумка домагали ся від него видачі двоє дївчат, лихо заплачених. Аврумко противив ся видачі. Тодї два спільники обжалували его перед росийским консулем о злочин, що він перед кількома днями, купив від них 14-лїтну дївчинку з Росиї. Спільники счезли по тім донесеню. Консуль однакож перевів ревізию в хатї Шарфмана, найшов тут богато запроторених дївчат і увільнивши сїм з них, відостав їх в своясн до Росиї. Самого Шарфмана, що має походити з Галичини, увязнено. Ось і звідси пійшло, що єго товариші поспускали носи.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і вихованє.

Добрі ради.

— Промисл первістний і рільний та лїсовий. Первістним промислом називаємо той, котрим чоловік старає ся добути собі сирі твори природи, щоби їх віддати відтак на переробку иншому промислови. Сюди належить н. пр. гірництво, польованє, риболовля, збиранє коріня до приправи, ростин лїкарских, ґуми, живиці і т. п. в краях нецивілїзованих. Люди, що займають ся таким промислом, жиють найдовше і найбільше з природою і в природї; самота і лїсна глуша — то їм найбільше до вподоби; їх не кортить уживати про поступ їм байдуже, але за то они й не знають того зіпсутя, яке часто ширить ся серед цивілїзованих людий. Они спускають ся лиш самі па себе і самостійність значить у них найбільше. — В промислї рільнім і лїсовім уживає вже чоловік сил природи до витворюваня добутку і помагає собі ними систематично. До сих промислів належать: рільництво, годівля худоби, огородництво, лїсництво і т. д. Промисли ті називаємо часто первістною або сирою продукциєю. Люди, що займають ся тими промислами, ще досить зависимі від природи, але промисли ті дають їм досить певний спосіб житя, бо опирають ся на власности ґрунтовій і доставляють плодів, котрі завсїгди мають велику вартість. Власність ґрунтова завсїгди остає ся і не можна єї знищити без слїду. До того приходить ще й та важна обставина, що господар на ріли може вже брати ся до малих підприємств. Увзглядняючи дїяльність природи чоловік не потребує при тім великого подїлу працї. Зміна в роботї і тїсна звязь робітника з природою роблять чоловіка взглядно досить щасливим. Розуміє ся, що все

них женщин, убирають ся елеґантно, шкода лиш, що так страшно малюють ся; кожда має на лици грубу верству пудру, а відтак ще й занадто парфумують ся. Музика заграла народний гімн, а в публицї настало велике одушевленє, всї з відкритими головами вислухали єго, а відтак роздав ся грімкий оклик Сїто!

Вже змеркло ся і на дворі стало досить холодно, бо тут теплота значно зиіняє ся. Ріжниця межи теплотою на сонци а в тіни, в день а в ночи єсть дуже велика, і можна легко перестудити ся. Я пішов знову до Олїмпу, де мене послугач привитав з урадуваним лицем знаючи, що дістане від мене напивок, чого в Грециї нема в звичаю. Тут навіть нема на то грецкого слова, уживають хиба турецкого „баксісі“. На дармо глядав я по „катальоґосї“ за воловиною; не було ради і я відозвав ся: „Еллядон, арні псіто резіна!“ (Послугач, баранину, білого вина живичного!)

* * *

В виду того факту, що Туреччина вже виповіла війну Грециї, не від річи буде приглянути ся докладнїйше военним силам на грецко-турецкій границї. Головним комендантом турецкої армії єсть Едгем-паша; шефом ґенерального штабу ґенерал дивізиї Омер Руджді-паша, а єго заступником полковник Сейфулах-паша. Головна кватира в Елясонї. Поодинокі дивізиї стоять: три в Елясонї, по одній в Доменїку, Діскаті, Скомбі, Козней і Сельвідже (Сервія). Кожда дивізия має по 3 батериї і 1 або 2 шкадрони кавалериї. Проча кавалерия сполучена в одну дивізию з 16 шкадронів стоїть в Орманлї. Артилерия складає ся з 34 батерий. Цїла армія турецка сконцентрована більше менше до 12 с. м. коло Елясони представляла таку силу: 111 баталїонів піхоти по 750 людий, разом 83.250 карабінів; 25 шкадрон по 100 їздців, разом 2500 шабель; 34 батерий по 9 пушок, разом 204 пушок. В послїдних днях скріплено ще значно армію турецку і кажуть, що велика сила турецкого войска стоїть коло Ґревени. Дальше треба до сеї армії дочислити ще корпус стоячий в Янїнї, котрого поодинокі дивізиї стоять напроти грецких позиций коло Арти, а іменно в місцевостях Іма-рет, Ґремеціца, Кіяфа і у форті Філїпіадес. Зібравши все разом можна сказати, що Турки поставили супротив Греків більше як стотисячну армію.

Сила і позициї грецкої армії суть такі: 44 баталїонів, 12 шкадрон, 19 батерий, разом 44.000 карабінів, 1000 шабель і 111 пушок. Головним комендантом армії єсть кн. Константин, шеф ґен. штабу полковник Сапунтакіс; головна кватира Ляріса. Дивізия Арта, комендант полковник Манос. В самій Артї стоїть 5000 мужа, в Пега коло Арти 3000. В другій лїниї оборонний від Комботі до Банї над самим морем стоїть 7—8000 мужа, а крім того вздовж граничної ріки Арти почавши від міста Арти аж до Каллярїта стоїть 3000 до 4000 людий, котрі стережуть всїх мостів і бродів на ріцї. Дивізия Трікаля, комендант полковник Мавроміхаліс. Дивізия Ляріса, комендант ґенерал-майор Макріс. Коли до тої армії прибули ще й ті войска, які в послїдних днях змобілїзовано, то всю армію грецку можна числити на 70.400 мужа. До того треба ще додати і відділи повстанців, котрих сили однакож годї знати.

* * *

Як колись у грецких революциях так і тепер грають важну ролю так звані гетериї або гетайриї (по грецки ἑταιρία = гетайріа). Одна з таких гетерий, звана народною, Етніке Гетайріа, що дня 9 с. м. перейшла турецку границю межи селами Міріца на грецкій а Бальтіно на турецкій сторонї, дала, можна сказати перший початок до теперішної війни. Грецке слово „гетайріа“ значить тілько що товариство, союз приятелїв. Гетериї були вже у стародавних Греків і займали ся також політикою. Але аж під конець минувшого столїтя, а з початком теперішного, стали гетериї голосні яко тайні товариства політичні. Як-раз добігає тому сто лїт, коли Турки (в 1798 р.) стратили Грека, Ріґаса Ферайоса, котрий по французскій революциї оснував був тесальску гетерию. Важнїйшою була гетерия, котру в 1814 р. основано в Одесї для освободженя Греків з турецкої неволї. Оснувателем єї був купець Скуфас, котрий сполучив ся був ще з кількома другими молодими Греками, що жили в Парижи. Члени гетериї дїлили ся на сїм кляс: братя сюзани, поручеї, сьвященики, пастирі, старші пастирі, втаємничені. Дві послїдні кляси мали характер войсковий і були призначені до війни. Они розсилали своїх „апостолів“ по цїлім балканьскім півострові і до них належали майже всї знамениті грецкі мужі. До основателїв належали між иншими епіскоп Ігнатий, Маврокордатос і три братя Гіпсілянтіси; членами були патріарх Григорий, Мавроміхаліс, ба й сербский кн. Мілош. Два рази мало що зрадливі „апостоли“ не зрадили товариство, але їх на приказ гетериї ще завчасу убито. Гетерия хотїла вибрати своїм проводирем навіть тодїшного царя, а коли то годї було, став єї проводирем ґенерал в росийскій службі Александер Гіпсілянтіс і довів остаточно в 1820 р. до революциї, котра випала для Греків нещасливо і остаточно самій гетериї зробила конець.

Подібна гетерия під назвою народної завязала ся і тепер та збирає повстанців не лиш з самої Грециї але й з цїлого сьвіта, головно же з Італїї і Анґлїї. О єї виступленю дала перша знати анґлїйска ґазета Daily News, котрої кореспондент брав участь в єї походї на Турків і так о тім доносить:

Дня 4 цьвітня, в недїлю зібрали ся були повстанці в лїсї і лагодили ся до походу. Із сусїдного села Кувельтрі прибуло двох сьвящеників і то був знак, що відбуде ся торж

то зависить ще богато і від того, чи в краю більше дрібних господарств, чи середних або великих; як робить ся коло землї і як уживає ся капіталу; чи робить ся на власнім ґрунтї чи найманім; чи переважає управа вбіжа, чи годівля худоби. Дуже важна річ в сїй галузи званя єсть, що підприємець а робітник (виняввши велику посілість) не ріжнять ся так дуже своїм образованем, роботою і уживанем, як то єсть в тих фахах, які вяжуть людий з містом.

— Кілька слів о веснянім кормленю пчіл. Недавно лучило ся менї читати разу одного „Пасічника“, щоби зараз по виставленю пчіл зі стебника, закормити їх ситою. Є се рада не добра і може нераз шкоду для пасїчника нанести. Кормити пчоли, зараз по виставленю зі стебника на тічок, треба лиш в крайній конечности, то єсть тогди, коли би в улию не було і краплинки меду — а і тогди лиш чистою патокою (медом) а хрань Боже ситою. Де не заходить конечність, не треба в загалї зараз з весни кормити пчіл ні медом нї ситою. Пчоли мусять ся наперед облетїти. Закормлені перед облетом затерхують ся. Пчоли з весни дуже мало потребують води; аж коли в улию є вже більше черву, потребують богато води. Кормлене ситою треба в міру прибутку черву управильнити а то так: Перше кормлене (кормлене з потреби поживи) чистою патокою і то не ложочкою — двома, а дати нараз тілько, що потребують і кілько в силї упрятати, а потім додавати до меду води одну пяту — четверту — трету часть — половину і більше, так, щоби в половині червня, коли в улию найбільше черву, в ситї була лиш одна четверта часть меду, прочі — води. Також ситою кормить ся пчоли аж до головного пожитку.

Требе мати на взглядї, що ситою пчіл не кармимо, бо пчоли води не пють, а потребують єї щоби приладит кори для черву. Тож і тогди, коли вже даємо ситу, а в улию брак меду, треба дати чистого меду, а не сити. (*Ом. Др.*)

— Як пізнають різники випасеного вола: Смотрять там, де він зачинає ся. Скоро чути під пальцями, що під шкірою на хвості єсть товщ, то віл має богато лою. Коли на бедрах можна досмотрити ся товстости, то мясо буде поперерастане товщем. Різники волять такого вола, у котрого сї кости сидять більше в мясї, як в товщи. По товстости на ребрах можна також здогадувати ся, що мясо буде красно поперерастане і що віл має мало лою. Товсті боки показують взагалї, що товщ буде і в мясї і в середині вола. Товсті воли показують, що богато лою; чим они ядернїйші, тим більше лою. Шкіра на добрім волї випасовім повинна бути мягка і делїкатна, а мясо під нею при осмотрюваню повинно давати ся почувати ядерним і густим; віл з рідким, губчастим мясом не платить ся добре.

— Пожовкле біле буде вновь білим, коли перед прапем намочити єго бодай на дві години в теплій водї, до котрої додало ся мила, терпентини і амоняку. На 30 лїтрів води рахує ся 1 кільо звареного мила змішаного з 1 столовою ложкою терпентини і 2 столовими ложками амоняку. Тої води до пареня можна кілька разів уживати, лиш за кождий раз треба загріти і додати трохи амоняку.

Надіслане.

ство, котре має розпочати похід. Повстанцї стали в чотири боки, а посеред них відправили ті сьвященики в сослуженю черця, що був при повстанцях, службу божу. Головною точкою сего богослуженя була молитва „за освободженє наших братів на Кретї, в Македонії і Епірусї“. Відтак понеслась команда: Настромити баґнети! і двох представителїв гетериї виступило на середину. Они держали два дорогі шовкові прапори з ознаками товариства і вишитою по середині написию: „Під сим знаменем побідиш“. Один з тих представителїв др. Полїтіс, адвокат з Вольо, виголосив відтак слїдуючу промову: „Борцї за хрест і свободу! В імени нашої великої матери Геллляди, котра нас скликала до сеї сьвятої війни зі всїх країв, де жиють Греки, і в імени Етніке Гетайрія, котра дає вираз спільним змаганям всїх Греків, передаємо вам також отсї нашою сьвятою церквою посьвячені прапори. Памятайте на то, що ті прапори представляють славні перекази в трийцяти соток лїт, почавши від безсмертних імен з під Маратона, Саляміс і Термопілїв, аж до сьмілих дїл наших батьків у війнї за незвисимість, та що они були завсїгди прапорами свободи і цивілїзациї. Згадайте геройських товаришів, що нинї борють ся на Кретї, і несїть сї прапори поза онті гори у вітчину нашого великого завоєвателя сьвіта, Александра, де грецкі серця з тугою вас вижидають. Грецке войско піде за вами до сеї борби з варварским гнобителем. Офіцири і вояки! Присягніть на сї сьвяті знамена, що побідите або згинете! Господь всемогучий нехай Вас не відступає! Побіда або смерть!“

Войско спрезентувало карабіни і виступив капітан Мільонас, укляк, зложив присягу і взяв прапори з рук сьвященика. За єго примiром пішли і другі капітани і дістали малі прапорцї для компаній. Сьвященик підняв пребрасний золотий хрест в гору, відчитано в голос присягу на прапор, а всї держали руку в гору до присяги і сказали: Амінь! Коли сьвященик поблагословив повстанців, піднесли капітани прапори в гору а всї грімким голосом повитали їх словами: „Най жиє війна!“ Опісля розійшло ся войско компаніями до своїх таборів.

Кажу войско, бо по правдї ті повстанцї таки дуже мало ріжнять ся від правильного войска як узброєнєм так і орґанїзациєю; можна навіть сказати, що они будуть ще завзятїйше бити ся як войско. Дорога всїм грецким серцям згадка на хоробрість давних арматолів і клефтів[1]) додає їм духа. Они поділені на компанії по 50 мужа, котрі стоять під проводом якогось одного досьвідного начальника македоньского або епіротского. Єсть між ними також богато давних грецких офіцирів і підофіцирів, котрі тут тепер капітанами і поручниками. Мають також труби сиґналові і знають ся зовсїм добре на сиґналах. Ба, мають навіть добрий віддїл санїтарний, добре заосмотрений віддїл провіянтовий і динаміт та патрони до розсаджуваня мостів і укріплень. Ще й то треба згадати, що проводирі мають чеки, квіти гетериї до своїх тайних аґентів в Македонії і Епірусї, котрі треба лиш показати, щоби їм всюди виплачено потрібні гроші.

(Дальше буде.)

[1]) Клефтами називано в Грециї по завойованю єї Турками тих людий, що не хотїли піддати ся, жили в горах як розбійники і убивали Турків. Против тих клефтів висилала Туреччина нераз т. зв. арматолів, рід нїби якоїсь жандармериї, або оборони мравової, котрої орґанїзация лишила ся була ще з візантийских часів. Але арматолї дуже часто сполучали ся з клефтами і били Турків. Клефт по нашому значило би то само, що гайдамаха або опришок.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1896, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·00	4·40	9·55	6·45	—
Підволочиск	5.55	2·06	—	—	9·30	10·45	—
Підвол. з Підз.	6·08	2·19	—	—	9·48	11·12	—
Черновець	6·10	—	—	10·15	2·45	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	10·25	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·15	—	—	—
Мушини на Тарнів	8·40	11·00	—	4·40	—	6·45[1]	—
Гребенова [2])	—	—	—	—	9·35	—	—
Скольового і Стрия	—	—	—	5·22	9·35	3·05	7·22
Зимної Води [4])	—	—	—	—	3·29	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	1·20	—	—
Брухович [6])	—	—	—	—	3·20	—	—
Янова [7])	—	—	—	9·45	3·00	8·55	—
Янова	—	—	—	9.45[8]	1·05[9]	3·00[10]	6·25[8]

[1]) Від 1 червня до 30 вересня. [2]) Від 10 липня до 31 серпня. [3]) До Скольового лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. [6]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [7]) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня кождого дня. [8]) Від 16 червня до 31 серпня що день. [9]) Від 16 червня до 31 серпня в недїлї і сьвята. [10]) Від 16 червня до 31 серпня в тижневі дни.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	8·55	6·55	9·30	—
Підволочиск	2.40	10·05	—	8·07	5·20	—	—
Підвол. з Підз.	2.25	9·50	—	7·46	4·55	—	—
Черновець	9·55	—	—	2·01	7·28	—	—
Черновець що понедїлка	—	—	—	6·13	—	—	—
Белзця	—	—	—	—	5·45	—	—
Мушини на Тарнів	5·10[1]	—	—	8·55[2]	6·55	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·51[3]	—	—
Скольового і Стрия	—	—	—	12·10	8·00	1·51[4]	10·10
Брухович [5])	—	—	—	—	—	8·03	—
Брухович [6])	—	—	—	—	—	8·25	—
Янова	—	—	—	7·50[7]	—	5·28[8]	8·54[9]
Янова [9])	—	—	—	—	1.10	7·48	—

[1]) Від 25 червня до 15 вересня. [2]) Від 1 червня до 30 вересня. [3]) Від 10 липня до 31 серпня. [4]) Зі Скольового тілько від 1 мая до 30 вересня. [5]) Від 1 мая до 25 червня і від 15 серпня до 6 вересня. [6]) Від 26 червня до 14 серпня. [7]) Цїлий рік. [8]) Від 16 червня до 31 серпня. [9]) Від 1 мая до 15 червня і від 1 вересня до 30 цьвітня.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він ріжнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

В ТРУСКАВЦИ

Лічить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі.

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жадане Заряд. 21

ГАЛИЦКИИ БАНК КРЕДИТОВИИ

почавши від 1 лютого 1890 поручає

4% Асигнати касові

з 30 дневним виповідженєм

3½% Асигнати касові

з 8 дневним виповідженьм, всїже знагодячі ся в обігї

4½% Асигнати касові

з 90 дневним виповідженєм, будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4 проц. з дневним терміном виповідженя.

Львів, дня 31 січня 1890. 3 Дирекция.

Юліян бр. Бруницкий

в Відгірцях почта Стрий, поручає насїнний **овес, ячмінь, картофлї, деревця овочеві, пацята** чистої раси Yorkshire. Дріб вже проданий. — Прошу жадати цїнників. 22

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах ориґінальних.

До Народної Часописи, Ґазети Львівскої, і Przegląd-у може лише се бюро анонси приймати.

АРТИКУЛИ ЯПАНЬСКІ

ЗЕРКАЛА, ТОАЛЄТИ ДАМСКІ

знаменитої і добірної якости поручає одинокий магазин люксусовних артикулів і найбільший склад апаратів і приборів фотографічних.

Львів, **Людвик Файґль** Пасаж Гавсмана 8.

С. Кельсен у Відни

поручає:

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплєтні уряджeня купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

ГЕРМАН ГАМЕЛЬ у Львові Пасаж Гавсмана ч. 8.

На жадане висилає ся катальоґи.

Поручає ся 2

торговлю вин **ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.